

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 15. Actardi Nannetensis Translatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

Præterea dicunt Episcopi, nolle se Hinc-Sæculum IX.
mari Laudunensis negotiis amplius tur- A.C. 871.
bari, si Papa eorum Judicium nullum
declaraverit. Tandem commendant
Papæ Actardum Nannetensem, electum
Episcopum Turonensem, cui acta hujus
Concilii deferenda commiserunt. Hæc
Epistola sexta Septembris anno octingen-
tesimo septuagesimo primo data.

§. XV.

Actardi Nannetenensis Translatio.

Suo quoque nomine Hincmarus Remen-
sis ad Papam dedit Epistolam, in qua
statim causam Actardi tractans ad Papam
dicit: *Curam ejus, ut jusseras, in me su-
scipi, atque a Normannis & Britonibus
e Sede sua ejecto, Rege & Suffraganeis
meis consentientibus, concessi, ut Mona-
sterio Episcopali in quadam Ecclesia pro-
vinciæ meæ vacante fungeretur* (erat hæc
Ecclesia Teruanensis) *sed Episcopus Ti-
tularis esse non poterat, quia quæ de Bo-
nis Ecclesiæ Nannetenensis supersunt, a no-
stra provincia multum distant, & Cano-
nes duarum provinciarum Episcopum esse
non permittunt. Nunc vero cum postu-
letur a Clero populoque Ecclesiæ Metro-
politæ Turonensis, in qua baptizatus,
Tonsuram accepit, & per omnes gradus
usque ad Episcopatum promotus est, mit-
timus eum tibi, Archiepiscopum Titula-*

p. 1658.

Sæculum IX. rem bujus Ecclesiæ ordinandum; (*) ita
 A. C. 871. tamen ut ipso defuncto Successor ejus a
 Clero populoque eligatur, & ab Episco-
 pis ejusdem provinciæ secundum Canones
 ordinetur.

Hincmarus Remensis deinde ad causam Hincmari Laudunensis transit, & postquam ejus facta vituperavit, & questiус est, quod ipsum sapientissime sed frustra emendare conatus fuisset, addit; nolle, sibi quidquam commercii amplius cum illo esse, nec eum pro Suffraganeo suo habere. *Mallem, inquit, mibi oculum, pedem vel manum adimi, quam cum isto viro amplius in cassum jurgari. Jamque hæc mea ætas est, ut mibi cogitandum sit de pace, in qua mortem oppere cupio.* Tandem Papæ rationem reddit de causa cuiusdam Parochi suæ Diœcesis, nomine Trisingi, qui, cum inciliisset mero, virum, interimere volens, vulnere inficto debilitaverat. Is ab Hinemaro depositus, querelas ad Papam detulerat.

*Opusc. 45.
to. 2. p. 741.* His non obstantibus, quibus Hincmarus in hac ad Papam Epistola Actandum commendat, ex alia Epistola exinde scripta dispicitur, quod sibi hæc translatio

(*) Inde patet, Hincmarum credidisse, si ius Summi Pontificis esse, Episcopos ab una Ecclesia ad aliam transferre,

latio non probaretur. Nam cuidam E-Sæculum IX.
Episcopo se hac de re consulenti respon- A. C. 871.
dit; Episcopos non ideo constitui, ut
honore, qui eorum Dignitatem comita-
tur, & redditibus fruerentur, sed ut sa-
lutem animarum curarent. Unde bo-
nos pastores nunquam vel honorum vel
divitiarum cupiditate permotos ab una
civitate ad aliam transire oportere.
Deinde de facto peculiari loquens ait;
Actardum non debuisse deserere civita-
tem Nannetensem, si ibi manere, nec ad
Sedem Turonensem vocari, si alias æque
dignus inveniri potuisset, utramque ve-
ro Ecclesiam regere contra Canones ma-
nifeste pugnare.

Ut deinde ostenderet, quod Actar-
dus Nanneti remanere posset, si vellet,
dicit; esse civitatem, in qua Comes re-
sideret, ubi habitarent Clerici, Laicique
tam nobiles quam ignobiles. In illa
Diœcesi degere agricolas atque etiam
Judæos. Nunc vero, inquit, cur Epis-
copus, nec uxore nec liberis oneratus
in illa civitate sustentari non possit,
in qua Comes, vir ligatus, conjugio,
familiam suam alere potest, etiamsi inter
paganos degat? & multo magis, quod
Episcopus ille a Regis munificentia Ab-
batias & prædia obtineat? Cum ergo di-
cit, Nanneti Clericos numero sufficien-
te existere, qui populum suo Ministerio

p. 749

p. 769.

p. 756.

Kk 3

adju-

Sæculum IX. adjuvent, sed abesse facultates, quibus
 A. C. 871. Dignitas Episcopalis fulciatur, cupiditate abstractus loquitur. Quid autem, quoniam ipsum Dei consilia latent, si inter paganos illam civitatem incolent, aliqui ad vitam essent prædestinati, qui forte, Episcopo verbum Dei prædicante, converterentur? Saltem manere deberet, & Tributum Infidelibus penden, quod Patriarcha Ierosolymitanus, Christiani Cordubæ, & in aliis Hispania civitatibus faciunt. Ex hac Epistola cognoscimus, Hincmarum, cum Aetardum commendasset, non ex proprio sensu, sed ex Regis jussu scripsisse.

§. XVI.

Epistolæ Constantinopoli ad Papam datæ.

*to. 8. Conc.
p. 1170.* Inter hæc Basilius Imperator & Ignatius Patriarcha Epistolas ad Hadrianum Papam, Abbe Theognosto, qui Romanum revertebatur, deferente, dederunt. Patriarcha Papam consulebat de Lectoribus a Photio ordinatis, quorum maximus in omnibus locis Ecclesiæ Constantinopolitanæ subjectis numerus erat, an ad ordines altiores promoveri possent.

*Sup. L. LI.
§. 30.* Petebat etiam, ut Papa dispensationem concederet Paulo Ecclesiæ Constantinopolitanæ Chartophilaci, cui, a Photio in Archi-